

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นในการติดต่อสื่อสารเพื่อศึกษาการแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ และการประกอบอาชีพตลอดจนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในยุคโลกาภิวัตน์เพื่อให้สามารถนำประเทศสู่การแข่งขัน ด้านเศรษฐกิจการเมืองเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น แม้แต่การถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ การเจรจาต่อรองด้านการค้า การประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อคมนาคม ทำให้ประเทศต่างๆ มีความใกล้ชิดกัน ต้องพึ่งพาอาศัยกันมากขึ้น จึงเกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษากลางเป็นการสื่อสาร โดยเป็นที่ยอมรับว่าภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษากลาง หรือภาษาสากลที่ทุกประเทศให้การยอมรับ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นที่จะมุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

การใช้ภาษาอังกฤษกับอนาคตของไทยในอาเซียนในกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” ภาษาที่ใช้ในการทำงานของชาวอาเซียนคือภาษาอังกฤษ การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างกันในการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐบาล ตลอดจนองค์กร และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ดังจะเห็นได้ชัดเจนจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้ระบุวิสัยทัศน์ของการศึกษาหรือการศึกษาที่พึงประสงค์ในอนาคตไว้ว่าต้องพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่มีความจำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น มีความรู้ในภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ระบุจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อใช้ในการสื่อสารและการแสวงหาความรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, หน้า 13) และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ระบุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษคือ มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี การปรับ

วิธีคิด วิธีการทำงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องจึงให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาโดยตลอด จากการศึกษาการทำวิจัยด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่า นักเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาโดยส่วนมาก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยเฉพาะสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษ

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศได้ระบุให้วิชาภาษาอังกฤษจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่มีเป้าหมาย คือพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ แนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งเป็นที่แพร่หลายในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้นคือการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษทั้ง 4 คือทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ โดยทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ทุกทักษะจะมีความเกี่ยวข้องกัน โดยได้กำหนดจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี

นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศทุกช่วงชั้นที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่มุ่งเน้นให้เร่งรัดพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไปสู่สังคมโลกภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีความแตกต่างกันทางด้านภาษาและยังเป็นเครื่องมือเพื่อเข้าถึงแหล่งข้อมูลและเทคโนโลยีต่างๆ โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) เปรียบเสมือนได้ว่าเป็นหัวใจของการเรียนการสอนซึ่งจะต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างและพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างถูกต้องอย่างมีประสิทธิภาพและมีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไปดังนั้นผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีและสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมเป็นผู้ได้เปรียบที่จะพัฒนาตนให้มีความเจริญก้าวหน้าตลอดจนเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติอีกด้วยในฐานะที่เป็นพลเมืองโลกยุคโลกาภิวัตน์

จากสภาพปัญหาข้างต้นผู้วิจัยมีความเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้นมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะต้องฝึกทักษะพื้นฐานทางการเรียนให้กับผู้เรียน โดยผู้วิจัยได้

คัดเลือกรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือจัดการเรียนด้วยตนเอง และมีรูปแบบที่น่าสนใจ กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เน้นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน ผู้เรียนควรจะได้รับการศึกษาฝึกฟังให้เข้าใจก่อนที่จะฝึกการพูด ผู้เรียนจะเริ่มพูด เมื่อพร้อมที่จะพูด ผู้เรียนจะเรียนภาษาจากการสังเกตและการกระทำของผู้อื่นจากการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง การที่ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปได้อย่างดี

การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: T.P.R.) เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่งซึ่งพัฒนาขึ้นโดย แอชเชอร์ (James Asher, 1982, p.569) นักจิตวิทยาและนักการศึกษาชาวอเมริกามีหลักการสำคัญคือเน้นความเข้าใจในการรับรู้ภาษาที่สองลดความเครียดของนักเรียน โดยใช้ประโยคคำสั่งผู้สอนจะพูดคำสั่งภาษาต่างประเทศพร้อมทั้งแสดงท่าทางของคำกริยาในการปฏิบัติตามประโยคคำสั่งนั้นๆ ซ้ำประมาณ 2-3 ครั้ง และให้ผู้เรียนปฏิบัติตามไปด้วยจนกว่าผู้เรียนพร้อมที่จะปฏิบัติด้วยตนเองโดยไม่มีแบบอย่างจากครูผู้สอนทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้โดยการฟังและแสดงออกด้วยภาษากาย การแสดงท่าทางเป็นสิ่งสำคัญมากในการฝึกด้วยประโยคคำสั่งเพราะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและสื่อความหมายได้ตรงที่สุดลำดับชั้นการสอนในขั้นแรกจะมุ่งทักษะการฟังและตามด้วยการเคลื่อนไหวทันทีโดยมีความเชื่อตามทฤษฎีว่าเด็กจะมีระดับความสามารถในการฟังสูงและความสามารถในการฟังจะมาก่อนการพูดนอกจากนี้ทักษะการฟังยังเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด การอ่าน และการเขียนอีกด้วยดังนั้นวิธีสอนแบบนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตามทฤษฎีการจำของ เพียเจต์ พบว่า การที่เรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสและกล้ามเนื้อโดยการเคลื่อนไหวจะช่วยให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ที่ถาวรยิ่งไปกว่านั้นวิธีการนี้ยังเป็นวิธีสอนที่ไม่ฝืนธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาที่สองคือเริ่มจากทักษะการฟังพูดอ่านและเขียนตามลำดับ โดยคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนเป็นหลักและการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำสื่อในชีวิตประจำวันมาประกอบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้มีโอกาสได้เรียนจากสื่อที่นักเรียนจะต้องพบในชีวิตจริงเกิดความคุ้นเคยคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเมื่อนักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษามากขึ้นจะมีการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียนไปตามขั้นตอนลดความวิตกกังวลหรือความกลัวในการพูดภาษาอังกฤษทำให้เกิดความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษกล้าพูดกล้าแสดงความคิดเห็นเป็นตัวของตัวเองส่งผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีของนักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มความสามารถเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการก้าวไปสู่ความสำเร็จในชีวิตเป็นพื้นฐานของการเป็นผู้นำและจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นแนวทางที่ทันสมัยสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนโดยผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะคือฟัง

พูดอ่านและเขียนในการสื่อสารให้ถูกฝึกการใช้ภาษา (Use) ในสถานการณ์ต่างๆ และให้ความสำคัญแก่ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้องของภาษา (Accuracy) การเรียนการสอนในแนวนี้นี้จึงเน้นการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุดโดยฝึกในลักษณะทักษะสัมพันธ์ (Integrated skills) แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นบทเรียนไม่น่าเบื่อเพราะมีกิจกรรมที่หลากหลายและเนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ในการนำไปใช้ได้จริงผู้สอนจะต้องพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยนำวิธีการสอนแบบใหม่ๆ มาสอนเพื่อให้ผู้เรียนใช้สติปัญญาในการเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดมีสมาธิในการเรียนให้โอกาสนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองและแสดงออกมากที่สุดสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้การเรียนการสอนจึงจะประสบผลสำเร็จและจากแนวทางการพัฒนาคนในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคนทุกช่วงวัย โดยเฉพาะวัยเรียน ให้เข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน และมุ่งพัฒนาเด็กวัยเรียนให้มีความรู้ทางวิชาการและสติปัญญา ทางอารมณ์ที่เข้มแข็งสามารถศึกษาหาความรู้และต่อยอดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยให้มีการส่งเสริมการใช้และการอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง ควบคู่กับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเป็นหลัก รวมทั้งการเรียนรู้ภาษาสากลอื่นๆ ที่เหมาะสม

จากความสำคัญทั้งหมดที่กล่าวมา ผู้วิจัยในฐานะของผู้สอนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง และวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มาทดลองสอนในรายวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ อ15101 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อที่จะนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากการทดลองในครั้งนี้มาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดทินกรนิมิต
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดทินกรนิมิต

3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดทินกรนิมิต

สมมติฐานของการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางกับแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดทินกรนิมิต มีความแตกต่างกัน

2. การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดทินกรนิมิต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. การจัดการเรียนรู้แบบตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดทินกรนิมิต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดทินกรนิมิต ตำบลสวนใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้องเรียนมีนักเรียนทั้งหมด 74 คน

2. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยทำการทดลองทั้งสองกลุ่มในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยใช้เวลา 14 ชั่วโมง รวมกับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ในเวลา 5 สัปดาห์ โดยสัปดาห์ที่ 1 ของการจัดการเรียนรู้จะใช้เวลา 1 ชั่วโมงเพื่อทำการทดสอบก่อนเรียนอีก 3 สัปดาห์ๆ ละ 4 ชั่วโมง ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และสัปดาห์ที่ 5 ใช้เวลา 1 ชั่วโมง เพื่อทำการทดสอบหลังเรียน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้สอนเป็นเนื้อหารายวิชาพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ อ15101 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยสร้างเนื้อหาจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางและการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 แผน ใช้กับการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม มีเนื้อหาดังต่อไปนี้

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 1 เรื่อง Greeting
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 2 เรื่อง My family
- 3) แผนการจัดการเรียนรู้ 3 เรื่อง Our school
- 4) แผนการจัดการเรียนรู้ 4 เรื่อง Around the things
- 5) แผนการจัดการเรียนรู้ 5 เรื่อง My friends
- 6) แผนการจัดการเรียนรู้ 6 เรื่อง Appearances
- 7) แผนการจัดการเรียนรู้ 7 เรื่อง Animal
- 8) แผนการจัดการเรียนรู้ 8 เรื่อง Trees and plants

4. ขอบเขตด้านตัวแปร

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและประมวลความรู้จากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสรุปตัวแปรที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ 2 แบบคือ

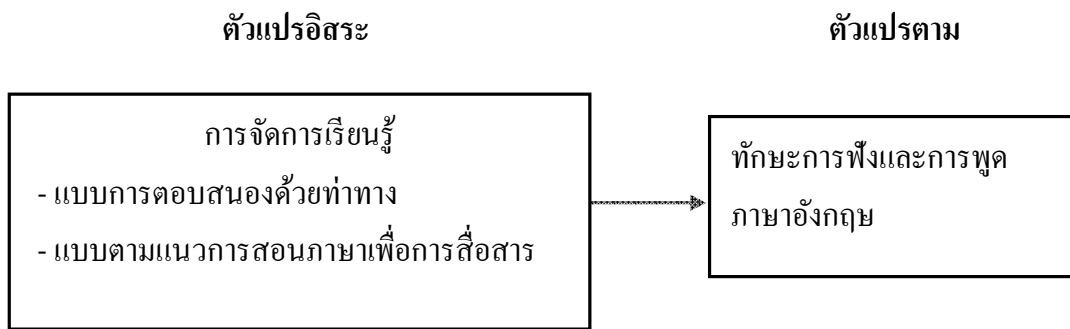
- การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total physical response)
- การจัดการเรียนรู้แบบตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching)

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent variables) ได้แก่ ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งแนวคิดหรือหลักการของวิธีการสอนดังกล่าว จะเป็นส่วนสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total physical response) หมายถึง เทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการฟังอย่างเข้าใจ นักเรียนเป็นผู้เลียนแบบการกระทำของผู้สอน โดยการปฏิบัติตามคำสั่ง ซึ่งผู้สอนก็จะปฏิบัติตามคำสั่งนั้นด้วยเพื่อเป็นตัวอย่างมีการเคลื่อนไหวด้วยอวัยวะต่างๆ ของร่างกายเป็นการปฏิบัติเพื่อตอบสนองต่อคำสั่งนั้นๆ โดยไม่มีการบังคับให้ผู้เรียนต้องพูดตาม ทั้งนี้ทักษะการพูดจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีความพร้อมที่จะแสดงออกตามธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นและมีความเชื่อมั่นในตนเองต่อการใช้ภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching) หมายถึง การสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายตามความมุ่งหมายในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์จากการเรียนไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวันได้

ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกของเด็กในการฟังคำที่ได้ยินและการแสดงออกของเด็กในการพูดสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ และปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

นักเรียน หมายถึงนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนนท์วิทยา 2 วัดทินกรนิมิต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของผู้สอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษตลอดจนความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. นักเรียนมีทักษะการสื่อสารและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น
3. เพื่อให้กระบวนการการเรียนรู้ที่ได้จากการวิจัยนำไปพัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ